

СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК МИТНОЇ СПРАВИ НА СЛОБОЖАНЩИНІ

Доп. – Хілько Ю., Погорелова І., Ю-13
Наук. кер. – ст. викл. Паращенко М.І.

Загальні тенденції в розвитку митних відносин з'явилися в період становлення державності наших пращурів. Численні дослідження беруть початок митної справи у древніх русичів від відомого договору князя Олега з візантійцями, після згаданого в літописах успішного походу на “Царіград” (Константинополь 907р.).

Економічним поштовхом встановлення митних зборів та спеціальних органів, які їх стягували, на Русі (як і загалом в інших державах) був розвиток товарного виробництва з метою обміну. Політичним поштовхом було створення і заснування держави так для утримання державного апарату стягувались різні податки та збори в т. ч. з торгівлі і перевезення товарів. Ці податки та збори традиційно називалися – “мити” (мит), а місце їх збору – “митницями”, посадові особи в обов'язки яких входило обмін їх стягувань, – “митниками”, “митарями”.

Високий статус “митника” закріплювався в правових документах “Руської правди”. Розрізнялись такі види мита: “водне” і “сухе”, “проїзне” і “торгове”. Слово “мити” збереглось і в українській мові. На Північно – Східній Київській Русі в Володимиро–Суздальському великому князівстві, де особливо тяжкі руйнування і втрати принесло набіги монгольських і татарських кочівників, цей термін був фактично витіснений тюркським “тамга” (печатка, клеймо, офіційний документ з ханською печаткою).

У становленні національної системи митних відносин велику роль (як і в інших сферах державного будівництва) відіграв гетьман Б. Хмельницький. Під час Визвольної війни українського

народу 1648- 1654 р. р. не дивлячись на екстремальні умови , до України привозили свої товари купці із Вірменії , Молдови , Криму, Туреччини . Зі створенням на Лівобережній Україні держав, які входили до складу Російської імперії, котрі мали назву “ Гетьманщина “ , тут продовжували розвиватися правові основи митної справи . Універсали гетьманів І . Самойловича (1679) , І . Мазепа (1704) , І . Скоропадського (1711- 1724) містили правові основи митної справи .

В правовому полі козацької України діяли митні застави Глухова і Конотопа. Глухів, розташований поблизу Російсько – Українського кордону на стратегічному кордоні Києво– Московському тракці , відігравав велику воєнну – економічну роль . Митна застава діяла і в Конотопі . Вона виникла ще до початку Визвольної війни . Вже в 1643 р . Річ Посполита організувала на кордоні з Московським царством декілька митниць : в Ромнах , Ніжині , Чернігові , Конотопі .

На території Слобожанщини сформувався військово – адміністративний апарат , подібний тому , що і на території козацької України. Але єдиного органу влади для всього краю так і створено не було . Він був поділений на 5 полків : Сумський , Охтирський , Харківський , Острогорський і Ізюмський .

Сумський митний пост Київської митниці був створений 1985 р Його начальником був призначений В. А. Демін. До 1989 р. обслуговував суб’єкти зовнішньо – економічної діяльності на території Сумської і Харківської областей. В 1992 р. на базі Харківського і Сумського митних постів були створені перші на сучасний лад митні установи на Сході України – Харківська і Сумська митниці .

8 квітня 1992 р. встановилась оновлена митна справа в Сумах – одна з найбільш багатих і довготривалих в районі . В зв’язку з тим , що будівництво одного з нових великих заводів в Сумах виробничого об’єднання ім. М. П. Фрунзе здійснювалось італійською фірмою “ Даніелі “ в 1985 р., і тут був започаткований митний пост Київської митниці .

Структура Сумської митниці постійно удосконалювалась. В 1999 р. почалась підготовка створення вантажного терміналу в

приміщені ОАО "Сумихімпром". В тому ж році колектив митниці розташувався в новому приміщені.

Діяльність митниць на території Слобожанщині приносить суттєвий внесок до державного бюджету України.

РЕФОРМУВАННЯ ТРУДОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Доп. – Литвин І., Ю-24

Наук. кер. – ст. викл. Чередниченко Н.В.

Правове регулювання трудових відносин в Україні залишається сферою, яка досить тривалий час перебуває в стані переходу від радянської до ринкової системи і передусім чинний Кодекс законів про працю України не відповідає сьгоднішньому соціально-економічному та політичному розвитку виробництва і суспільства.

Проект нового Трудового кодексу України викликав значний інтерес як у фахівців, так і пересічних громадян. Значення Кодексу важко переоцінити, оскільки для регулювання трудових відносин він є своєрідною конституцією. Це означає не тільки те, що він – головний акт серед безлічі нормативно-правових актів різного рівня у сфері праці, а й те, що він повинен охопити регулюванням весь комплекс відносин з основних питань трудового права. Відповідно до вказаного слід й оцінювати проект, оскільки на нього покладаються важливі завдання, з ним пов'язані серйозні очікування. Фахівці пов'язують з проектом Кодексу ефективне розв'язання багатьох сучасних проблем.

Детальний аналіз проекту Кодексу дозволяє побачити як багато позитивних моментів, так і деякі недоліки. Варто відзначити такі найхарактерніші новації проекту.

По-перше, пропонується запровадити механізм правонаступництва щодо трудових відносин. Трудові відносини продовжуються у разі не лише реорганізації та зміни власника, а також у разі ліквідації юридичної особи роботодавця.

Досить важливим є надання права працівникові на відшкодування моральної шкоди, заподіяної роботодавцем чи керівником. Чинним законодавством передбачається відшкодування моральної шкоди тільки під час вирішення індивідуальних трудових